

# **Svédországban a katolikusok egy kis család vagyunk**

Maria Bäärnhielm meséli el néhány élményét a katekizmus tanításról Svédországban.

Sokan térnek a katolicizmusra minden évben és a fiatalokban nagy éhség van, hogy többet tanuljanak a hitről.

2020.10.19.

A svéd lakosságnak ma mindössze 1.5%-a katolikus. Mégis ez egy növekedő és nagyon életteli teli

közösség, és minden évben sokan térnek meg különböző társadalmi körökből. Olyanok vagyunk, mint egy kis család. Majdnem mindenki ismeri egymást és igyekszünk támogatni egymást.

Két évvel ezelőtt egy vasárnapi misén hallottam a hirdetést, hogy a plébánia önkénteseket keres, akik katekizmust tanítanának fiataloknak a következő tanévben. Miután több egymást követő vasárnapon is hallottam a felhívást elkezdtem magamtól kérdezgetni: talán én is felajánlhatnám a segítségemet. De lesz rá időm? Rá tudok hangolódni a fiatalokra?

A nevem Maria Bäärnhielm és magam is megtértem. Már sok éve annak, hogy teológiát tanultam azért, hogy elmélyüljek a hitben, amit tizenévesként találtam és fogadtam el. A munkám során hozzá vagyok szokva, hogy tanítsak, de csak

felnőtteket. Elméletileg van képesítésem, de a fiatalok tanítása teljesen új volt nekem. Végül félretettem a kételyeimet és küldtem egy emailt a jezsuita papnak, aki felelős a katekizmus órákért, és megegyeztünk egy időpontban, amikor találkozunk és megbeszéljük.

Kissé idegesen érkeztem és viccelődve jegyeztem meg, hogy már nem emlékszem a IV. Lateráni Zsinat minden döntésére. A pap nevetett és így szólt: „ezeknek a gyerekeknek nincs sok fogalmuk a katolikus hitről. Amit látniuk kell, az az Egyház és a hitünk iránti szereteted, és hogy példát lássanak benned a keresztény életre.” A szavai biztosságot adtak, ugyanakkor világossá váltak a rám váró kihívások.

A bérnálásra készülő fiatalok általában 14 évesek és két évig tart a felkészülésük. Minden második szombaton van két órájuk, majd

misére mennek, ami szintén a felkészülés része. Igyekszünk megismertetni velük a liturgiát, és segítünk, hogy elsajátítsák az eucharisztikus áhítatot.

Ősz elején találkoztunk először mi nyolcan, akik katekizmust tanítanak majd. Nagyon különböző hátterekkel érkezünk, ami jellemző a Katolikus Egyházra Svédországban. Ketten voltunk megtérők és hatan katolikus családból származnak – közülük ketten Közel-Keletről, ketten Lengyelországból, egy Afrikából és egy Ázsiából.

## **Katekizmus tábor**

Még a tanítás megkezdése előtt szerveztünk egy tábort, ahol a fiatalok megismerkedhettek egymással és mi is megismerhettük őket. Az órák játékkal és sportolással váltakozva, néhány alapvető témára épültek. Lehetséges Isten megismerése természetes úton, hit

nélkül, például a természetet szemlélve? Beszéltünk a gonoszról is és életünk értelméről itt a földön. A fiatalok nagyon különböző hátterekkel érkeztek, és azonnal látható volt, hogy milyen fontos, hogy a szülők igyekeztek átadni a hitet és a szentségekhez vezetni a gyerekeket.

Néhányan önként jelentkeztek, hogy gyónni szeretnének a mise előtt. Azt is öröm volt látni, ahogy néhányan a több tudással rendelkezők közül elmagyarázták a többieknek, hogy a célunk az életben teljes szívvel szeretni Istent és igyekezni teljesíteni az Ő akaratát.

Az év folyamán beszéltünk az Úr életéről, az Egyházról, az

apostolokról és a papság jelentéséről. Megismerkedtünk néhány áhítattal, ami

hagyomány az Egyházban, beleértve a rózsafüzért is. Megvitattuk, hogy hogyan

éli egy keresztény a saját hétköznapi életét. Minden katekizmust oktató beszélt

arról, hogy mit jelent az ő életében a hit. Néhányunk számára ez egy hosszú út

volt, évekig tartott, mire megérintett Isten kegyelme és megtaláltuk a hitet, vagy visszatértünk hozzá.

## **A karantén idején**

Amikor a járvány elérte Svédországot, azonnal fel kellett függesztenünk az órákat. De gyorsan elhatároztuk, hogy folytatjuk zoomon keresztül, és próbáltuk fenntartani a diákok érdeklődését. A többségük folytatta az órákat, bár most egy képernyő előtt kellett ülniük és

hallgatniuk anélkül, hogy együtt lehettek volna a barátaikkal.

Gyakran kérdeztem magamtól, vajon mit szűrnek le a fiatalok ezekből az órákból és milyen nyomot hagy az életükben. Valóban hasznos volt a kollégáim és az én munkám? Ezek a fiatalok egy nagyon világias légkörben élnek, amelyben a katolikus hitet folyamatosan megkérdőjelezzik, és gyakran kinevetik vagy támadják.

Azt hiszem, a választ néhány napja kaptam meg, amikor kifelé mentem a miséről. Két lány jött oda hozzám és melegen megöleltek. Előző évben a tanítványaim voltak. Akkor értettem meg, hogy igen, érdemes volt! Remélem, hogy növekedett a hittan tudásuk. De úgy néz ki, hogy arra is rájöttek, hogy a hitük ad értelmet az életüknek és hogy megéri kereszténynek lenni.

.....

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
hu-hu/article/svedorszagban-a-  
katolikusok-egy-kis-csalad-vagyunk/](https://opusdei.org/hu-hu/article/svedorszagban-a-katolikusok-egy-kis-csalad-vagyunk/)  
(2026.03.16.)